

Centraal Bureau
voor de Statistiek

Boetes en fraudes in de BDFS

M.W. Bosch

J. Weidum

23-6-2014 gepubliceerd op cbs.nl

Inhoud

- 1. Samenvatting 3**
- 2. Inleiding 4**
- 3. Onderzoeksopzet 5**
- 4. Resultaten 6**
 - 4.1 Koppelonderzoek 7
 - 4.2 Diepte-interviews met de G4 7
 - 4.3 Enquête gemeenten met meer dan 100 000 inwoners 8
 - 4.4 Overzicht mogelijke oorzaken 10
- 5. Conclusie en aanbevelingen 11**
- 6. Bijlage 1 – Enquêteformulier 12**
- 7. Bijlage 2 – koppelings-percentages per gemeente 15**

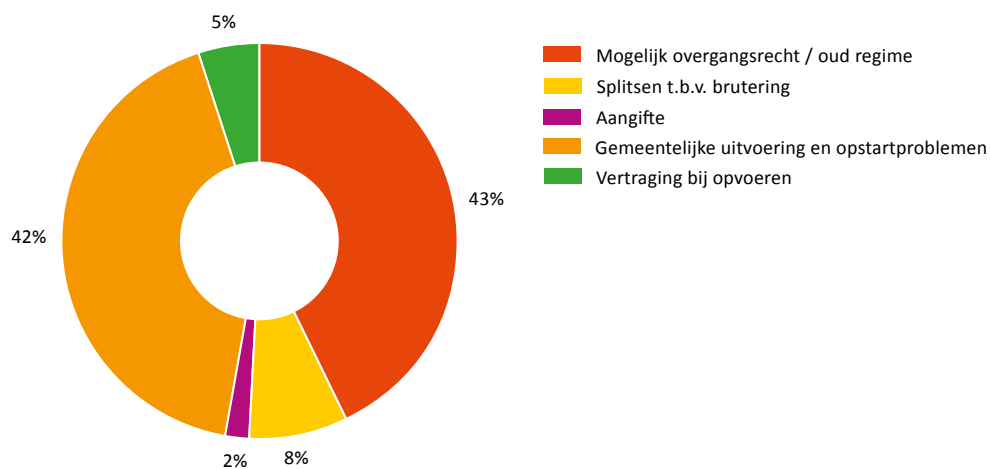
1. Samenvatting

Dit rapport betreft een weergave van de rapportage van gemeenten over de uitvoering van de fraudewet. Dit rapport kan termen gebruiken die mogelijk anderszins in de context van de fraudewet een andere interpretatie behoeven. De auteurs sluiten in deze rapportage aan bij de interpretatie van gemeenten.

Volgens de nieuwe fraudewet die op 1 januari 2013 in ging, moeten gemeenten bijstandsfraudeurs altijd een boete opleggen, tenzij er redenen zijn dit niet te doen. Hierbij is de definitie van fraude 'schending van de inlichtingenplicht waarbij de gemeente voor een bepaald bedrag benadeeld is'. De statistieken van het CBS laten zien dat er relatief weinig boetes worden opgelegd bij een fraude. Het aantal fraudevorderingen ligt hoger dan het aantal boetevorderingen en ook de koppeling tussen een boete en een fraude blijkt in de praktijk niet helemaal goed te gaan.

Het CBS onderzocht in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) waarom er meer fraudevorderingen dan boetevorderingen in de Bijstandsdebiteuren en –fraudestatistiek (BDFS) voorkomen. Hiervoor interviewde het CBS de gemeenten Rotterdam, Utrecht en Den Haag. Op basis daarvan stelden de onderzoekers van het CBS in samenwerking met SZW een enquête op die zij voorlegden aan de gemeenten met meer dan 100.000 inwoners. Ook analyseerde het CBS de BDFS-databestanden door boetevorderingen en fraudevorderingen te koppelen. Dit lukte in 5 procent van de fraudevorderingen en in 41 procent van de boetevorderingen. In welke mate verschillende oorzaken bijdragen aan het niet koppelen van boete- en fraudevorderingen verbeeldt figuur 1.

1.1 Overzicht van mogelijke oorzaken van verschil in aantal fraude- en boetevorderingen in de Bijstandsdebiteuren en –Fraudestatistiek in procenten van het aantal fraudevorderingen¹⁾

¹⁾ Deze percentages zijn schattingen op basis van wat de geënquêteerde gemeenten aangaven (oorzaak nummer 3), wat uit de januari tot en met september-bestanden van de BDFS bleek (1,2,5), of een inschatting van de onderzoekers (4).

De belangrijkste oorzaken zijn ten eerste mogelijk overgangsrecht/oud regime. Hierbij gaat het om vorderingen waarvan de fraude gepleegd is voor 2013 of vorderingen die mogelijk

onder het overgangsrecht vallen. Deze vorderingen zijn door onduidelijkheid over het overgangsrecht met een onjuiste ontstaansrechtcode in de statistiek terecht gekomen. De tweede belangrijke groep oorzaken is 'opstartproblemen en gemeentelijke uitvoering'. Hoe de verdeling tussen de opstartproblemen en de gemeentelijke uitvoering exact ligt, heeft het CBS niet de vinger op kunnen leggen. Gemeenten konden bijvoorbeeld vanaf 1 januari tot ver in 2013 geen boetes opleggen als een uitkering (met terugwerkende kracht) stop gezet was. De software stond dit niet toe. Dergelijke kinderziektes zijn gesignaleerd en worden door gemeenten en softwareleveranciers gezamenlijk opgelost.

Om de oorzaken voor het mislopen van koppeling en het verschil in het aantal boete- en fraudevorderingen beter in kaart te kunnen brengen zou het CBS een handvat in de BDFS kunnen opnemen om boetevorderingen aan de bijbehorende fraudevordering te kunnen linken. Daarnaast zou het CBS een soort 'verreken-vordering' mogelijk kunnen maken in de BDFS, waardoor beter zicht komt op fraudegevallen die nu nog in de BDFS ontbreken doordat zij verrekend worden met de uitkering.

2. Inleiding

Per 1 januari 2013 trad de Wet aanscherping en handhaving sanctiebeleid SZW-wetgeving in werking. Deze wet definieert het boetebeleid bij fraude en recidive. Stimulanz beschrijft het beleid als volgt:¹⁾

Het UWV (Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen), de SVB (Sociale Verzekeringsbank) en de gemeente leggen een sanctie op als de uitkeringsgerechtigde zich niet aan de voorschriften houdt. De sanctie kan een boete, maatregel of schriftelijke waarschuwing zijn. Kan bij een bepaalde overtreding zowel een boete als een maatregel worden opgelegd, dan wordt alleen de boete opgelegd. Het UWV, de SVB en de gemeente moeten de ten onrechte of te veel betaalde uitkering (het benadelingsbedrag) bovendien terugvorderen.

Voor het UWV, de SVB en de gemeenten geldt hetzelfde sanctiebeleid. Deze instanties moeten een boete opleggen als een uitkeringsgerechtigde de informatieplicht niet nakomt. De maximale boete is 100% van het benadelingsbedrag (bij recidive: 150%).

Het CVZ (vanaf 1 april 2014: Zorginstituut Nederland) kan op grond van de Zorgverzekeringswet (Zvw) een boete opleggen als een verzekeringsplichtige geen zorgverzekering afsluit. De Zvw bevat geen bepalingen over maatregelen.

Tegen de sanctie, boete en terugvordering is bezwaar en beroep mogelijk. Zie hoofdstuk 29.

¹⁾ Stimulanz (2014). *De Kleine Gids voor de Nederlandse sociale zekerheid 2014.1*, Kluwer Schulink: Deventer.

Gemeenten moeten dit beleid uitvoeren waar het hun bijstandscientèle betreft, maar hebben hierin enige beleidsvrijheid. Zij kunnen bijvoorbeeld vanwege verminderde verwijtbaarheid of om andere redenen een lagere boete opleggen of afzien van een boete. Het CBS maakt statistieken over de bijstand in Nederland in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). Hieronder vallen ook gegevens over bijstandsdebiteuren en –fraude. In de database StatLine zijn deze gegevens te vinden, uitgesplitst naar regio.

Deze StatLine-tabel over 2013 laat onder andere zien dat het aantal boetevorderingen achter blijft bij het aantal fraudevorderingen. Volgens de wet zou dat niet mogen: gemeenten, UWV en SVB moeten een boete opleggen als een uitkeringsgerechtigde de informatieplicht niet nakomt, tenzij er redenen zijn dit niet te doen (zoals de eerder genoemde verminderde verwijtbaarheid).

Naast het scheef lopen van het aantal fraude- en boetevorderingen, moet ook bij elke boetevordering een fraudevordering te vinden zijn en andersom. Een analyse door het CBS uit 2013 toonde aan dat het erg lastig is om de juiste fraudevordering bij een boetevordering te vinden en andersom.

Het ministerie van SZW heeft daarom het CBS opdracht gegeven uit te zoeken waardoor het verschil tussen het aantal boete- en fraudevorderingen ontstaat en hoe het kan dat de fraude- en boetevorderingen niet bij elkaar te vinden zijn. Hoofdstuk 3 besteedt aandacht aan de onderzoeksoepzet. Hoofdstuk 4 bespreekt de resultaten van het onderzoek. In hoofdstuk 5 komen de conclusies en aanbevelingen aan bod.

Dit rapport betreft een weergave van de rapportage van gemeenten over de uitvoering van de fraudewet. Dit rapport kan termen gebruiken die mogelijk anderszins in de context van de fraudewet een andere interpretatie behoeven. De auteurs sluiten in deze rapportage aan bij de interpretatie van gemeenten.

3. Onderzoeksoepzet

Het doel van dit onderzoek is om oorzaken te identificeren die verklaren waarom het aantal fraudevorderingen in de BDFS hoger is dan het aantal boetevorderingen. Volgens de nieuwe wetgeving van 1 januari 2013 zou dit aantal namelijk nagenoeg gelijk moeten zijn. Daarnaast zouden boetes en fraudes aan elkaar te linken moeten zijn, met een bepaalde koppelsleutel. Een CBS-analyse uit 2013 liet zien dat het koppelpercentage onvoldoende is, zowel voor de koppeling van fraudes aan boetes als voor de koppeling van boetes aan fraudes.

Om beide vragen te beantwoorden is voorliggend onderzoek in drie delen uitgevoerd:

- Ten eerste zijn diepte-interviews afgenomen bij enkele gemeenten
- Op basis van die interviews stelde het CBS een enquête op die is voorgelegd aan de gemeenten met meer dan 100 000 inwoners
- Als laatste is de eerder genoemde koppelingsanalyse uit 2013 herhaald. De analyse uit 2013 bevatte een koppeling tussen de boetes en fraudes die in juni 2013 voorkwamen en waarvan de fraudeperiode in 2013 lag. Bij het opvoeren van boetevorderingen blijkt echter een vertraging te kunnen optreden bij de gemeente. Om die reden is voor de

nieuwe koppelingsanalyse een bestand gemaakt over de maanden januari tot en met september 2013.

Voor de eerste twee onderdelen van het onderzoek inventariseerde het CBS in samenwerking met SZW oorzaken die kunnen leiden tot een groter aantal fraudevorderingen en een lager aantal boetevorderingen of die zorgen dat boetevorderingen en fraudevorderingen niet één op één gekoppeld kunnen worden. De oorzaken waar deze studie op focust zijn de volgende:

1. De geconstateerde fraude hoort onder het oude maatregelregime of het overgangsrecht en is onterecht gecodeerd met codes behorende bij de nieuwe fraudewet.
2. Gemeenten leggen geen boete op via een vordering, maar verrekenen deze via een inhouding op de bijstandsuitkering.
3. De CBS-analyse uit 2013 naar de koppeling tussen fraudes en boetes is slechts 1 maandbestand verwerkt. Boetes worden vaak pas later opgevoerd en zouden zodoende voor een deel in een later maandbestand pas te zien zijn.
4. Door het splitsen van fraudevorderingen (bijv. brutering) komen er meer fraudevorderingen voor bij één fraudegeval. Hierover wordt slechts één boete opgelegd.²⁾
5. Als een persoon meerdere verschillende fraudevorderingen heeft, worden de boetes die hiermee samenvallen wellicht samengenomen tot 1 boetevordering.
6. Gemeenten leggen geen boete op.
7. Gemeenten voegen de boete samen met de fraudevordering tot 1 fraudevordering. In die gevallen is er dus geen aparte boetevordering te vinden.
8. Overige oorzaken die gemeenten aangeven voor ontstane verschillen.

Om de mate waarin deze oorzaken voorkomen te bepalen, interviewde het CBS eerst de G4. Helaas was de gemeente Amsterdam niet in staat deel te nemen aan een interview. Wel hebben zij een enquête gekregen en ingevuld. Utrecht, Rotterdam en Den Haag zijn door het CBS bevestigd op hun ervaringen met de BDFS sinds 1 januari 2013. De voornoemde oorzaken waren steeds de leidraad voor het gesprek.

Op basis van deze interviews stelde het CBS in samenwerking met SZW een enquêteformulier op (zie bijlage). Deze is naar alle gemeenten gestuurd met meer dan 100 000 inwoners, exclusief de drie gemeenten die het CBS al had gesproken. De gemeenten die dit enquêteformulier kregen zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor 61 procent van de fraude- en boetevorderingen in de BDFS.

4. Resultaten

Dit hoofdstuk presenteert ten eerste de resultaten van het koppelonderzoek. Daarna komen de diepte-interviews met de G4 aan bod. Als laatste presenteert dit hoofdstuk de resultaten van de enquête onder de gemeenten met minstens 100 000 inwoners.

²⁾ Gemeenten splitsen fraudevorderingen, omdat zij aan het einde van het jaar inkomstenbelasting afdragen over de bijstandsuitkering. Als een boekjaar afgelopen is, heeft de gemeente deze inkomstenbelasting al afgedragen en moet de uitkeringsontvanger dit bedrag aan inkomstenbelasting ook terugbetalen aan de gemeente. In een lopend boekjaar heeft de gemeente deze inkomstenbelasting nog niet afgedragen. Als een vordering dan voor het einde van het jaar is afbetaald, hoeft de gemeente de inkomstenbelasting niet af te dragen over de terugbetaalde uitkering en hoeft de uitkeringsontvanger dit dus ook niet aan de gemeente terug te betalen. Uiteraard moet de teveel betaalde uitkering wel worden terugbetaald.

4.1 Koppelonderzoek

De analyse van de koppeling tussen boetes en fraudes uit 2013 liet een koppelpercentage zien van 20 procent. Dat betekent dat 20 procent van de boetes aan een fraudegeval gekoppeld kon worden. Voorliggende studie bekeek een bestand waarbij de maanden januari tot en met september 2013 zijn samengevoegd. Het CBS verwacht dat het koppelpercentage hoger is dan in de analyse uit 2013, omdat gemeenten aangaven dat boetes vaak enige tijd later pas worden opgelegd. Dat blijkt ook zo te zijn. Het koppelpercentage waarbij de fraudes bij de boetes gezocht worden bedraagt 41 procent. Dit percentage is nog steeds laag. Oorzaken hiervoor worden in de volgende paragrafen uitgewerkt. Een koppeling tussen de fraudevorderingen van april t/m juni en boetes van januari t/m september laat een stijging in het koppelpercentage fraudevorderingen zien van nog geen 1 procentpunt. Koppelpercentages voor gemeenten afzonderlijk zijn in bijlage 2 opgenomen.

4.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelpercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari-september 2013

	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelpercentage fraudevorderingen	Koppelpercentage boetevorderingen
			%	%
Totaal Nederland	18 585	2 430	5,4	41,0

4.2 Diepte-interviews met de G4

De insteek van het onderzoek was om met de 4 grote gemeenten een diepte-interview te houden. Zij vertegenwoordigen samen zo'n 33 procent van het aantal boete- en fraudevorderingen in de BDFS. Hiermee is dan al een groot deel ondervangen. Helaas was de gemeente Amsterdam niet beschikbaar voor een interview. Hierdoor spreken we nog over 24 procent van het aantal boete- en fraudevorderingen.

De interviews toonden aan dat de genoemde oorzaken vrijwel allemaal wel in meer of mindere mate een rol spelen bij het verschil tussen het aantal boete- en fraudevorderingen. De G4 gaf wel expliciet aan dat zij in principe altijd een boete opleggen als er fraude is geconstateerd en daar niet vanwege bijvoorbeeld armoedebeleid vanaf zien. Ook worden boetes niet samengevoegd met de bijbehorende fraudevordering.

Naast de factoren die al door het CBS geïnventariseerd waren, kwamen de gemeenten ook nog met een drietal andere oorzaken: niet alle gemeenten waren op 1 januari al klaar voor de uitvoering van de fraudewet. Enerzijds omdat gemeentelijke verordeningen nog niet in orde waren, anderzijds omdat de software nog niet klaar was voor de administratie behorende bij de nieuwe fraudewet. Hierdoor zijn er in 2013 minder boetes opgelegd, terwijl er wel fraude gepleegd en geconstateerd was.

Ten tweede gaven de gemeenten aan dat het juridisch niet mogelijk is een boete op te leggen als er aangifte is gedaan van fraude bij de officier van justitie. Er gaat vaak enige tijd overheen voordat de officier van justitie hier een besluit over neemt. In de tussentijd vordert de

gemeente al wel de teveel betaalde uitkering terug. Pas als justitie besloten heeft de aangifte niet door te zullen zetten, kan een gemeente alsnog een boete opleggen.

Ten derde lieten gemeenten weten dat de term 'boete niet wegens fraude' niet paste in het gemeentelijk jargon met betrekking tot de nieuwe fraudewet. Gemeenten verstaan onder fraude: 'schending van de inlichtingenplicht, ongeacht of er sprake is van een benadelingsbedrag (nul-schade) of niet'. Volgens de richtlijnen van de BDFS is er gefraudeerd als iemand 'de inlichtingenplicht heeft geschonden en daarbij sprake is van een benadelingsbedrag'. In beide gevallen kan een boete worden opgelegd, maar met een verschillende ontstaansgrondcode. Als er sprake is van een benadelingsbedrag, zou er volgens de richtlijnen ook een 'boete wegens fraude' moeten worden opgevoerd in de BDFS en als er geen sprake is van een benadelingsbedrag, kan er een 'boete niet wegens fraude' worden opgevoerd. Gemeenten herkennen een 'boete niet wegens fraude' niet: er is immers gefraudeerd (de inlichtingenplicht is geschonden). Hierdoor voeren gemeenten een 'boete wegens fraude' op, terwijl dit een 'boete niet wegens fraude' zou moeten zijn volgens de richtlijnen. Deze boetevorderingen koppelen niet aan een fraudevordering, want deze bestaat niet: er is immers geen benadelingsbedrag. Daardoor ontstaat een mismatch tussen boete- en fraudevorderingen.

Daarnaast bleek tijdens de gesprekken dat er onduidelijkheid bestond over de uitvoering van het overgangsrecht waarin de nieuwe fraudewet voorzagt. Vallen vorderingen waarvan de fraudeperiode eindigt voor eind januari 2013 en begint voor 2013 nog onder het oude maatregelregime, of moet de fraude geconstateerd zijn voor die tijd? En in hoeverre vallen vorderingen waarvan de volledige fraudeperiode voor 2013 valt nog onder de oude wetgeving? Naar aanleiding van uitleg over het overgangsrecht, probeert het CBS in samenwerking met softwareleveranciers, gemeenten en andere betrokkenen de vorderingen zo goed mogelijk onder de juiste ontstaansgrondcode te boeken.

4.3 Enquête gemeenten met meer dan 100 000 inwoners

4.3.1 Respons en dekking

Van de 29 gemeenten met meer dan 100 000 inwoners, kregen er 26 een enquête toegestuurd. De andere drie, namelijk Rotterdam, Den Haag en Utrecht had het CBS al geïnterviewd. Van deze 26 gemeenten, ontving het CBS 22 ingevulde vragenlijsten terug. Dit is een respons van 85 procent. Hierdoor representeert dit onderzoek 58 procent van alle boete- en fraudevorderingen in Nederland.

4.3.2 Resultaten enquête

Om de resultaten van de enquête te presenteren, lopen we de geïnventariseerde redenen door en geven we aan in hoeverre dit een mogelijke oorzaak is voor het niet koppelen van boetes en fraudes aan elkaar of het 'overschot' aan fraudes in de BDFS.

Overgangsrecht

Meer dan de helft van de gemeenten kan geen vorderingen meer opvoeren met een ontstaansgrondcode die hoort bij de wetgeving van voor 1 januari 2013. Sommige gemeenten kampen met achterstanden bij het verwerken van fraudesignalen, die ongeacht de exacte invulling van het overgangsrecht toch nog onder de oude wetgeving horen te vallen. Deze worden op het moment toch vaak met nieuwe ontstaansgrondcodes opgevoerd, waardoor

zij ook in de BDFS verschijnen als vordering volgens de nieuwe wetgeving. Volgens het oude maatregelregime is een gemeente niet verplicht een boete op te leggen en ziet hier dan ook met enige regelmaat van af.

Gemeenten geven aan dat tussen de 0 en 52 procent van de nieuwe vorderingen die zij opvoerden in december 2013 een fraudeperiode betrof met een einddatum vordering van voor 31 januari 2013 en die dus mogelijk onder het oude maatregelregime valt.

Verrekenen

Als een bijstandsontvanger vergeet zijn inkomsten op te geven en hierdoor teveel bijstand ontvangt, kan de gemeente dit gedurende drie maanden verrekenen met de uitkering. Deze verrekening kan een fraudegeval betreffen (niet opgeven van inkomsten), maar dat hoeft niet. Gemeenten spreken soms met personen met zeer variabele inkomsten af dat zij eens in de drie maanden de inkomsten verrekenen met de uitkering. Dit type verrekeningen komen niet in de BDFS terecht. Het betreft echter nooit boetes die om deze reden niet in de BDFS terecht komen. Dit is dus geen reden voor een lager aantal boetes dan fraudes in de BDFS.

Splitsen

Gemeenten splitsen fraudevorderingen ten behoeve van brutering. Dit werkt als volgt. Gemeenten dragen jaarlijks inkomstenbelasting en sociale premies af aan de belastingdienst over de uitgekeerde bijstandsuitkeringen. Als een fraudevordering slechts het lopende boekjaar betreft en het teveel betaalde bedrag is voor het einde van het lopende boekjaar volledig terugbetaald, dan droeg de gemeente hierover nog geen inkomstenbelasting af. Als een fraudeperiode in een al afgesloten boekjaar valt, dan is de inkomstenbelasting al afgedragen en moet dit ook door de uitkeringsontvanger terugbetaald worden aan de gemeente. Als een fraudevordering over de grens tussen twee boekjaren heen loopt, voert de gemeente doorgaans 2 fraudevorderingen op: 1 bruto-vordering voor het afgesloten boekjaar en 1 netto-vordering voor het nog lopende boekjaar. Als deze vordering niet voor het einde van het jaar is terugbetaald, wordt deze alsnog gebruteerd. Dat komt dan tot uiting in de BDFS door middel van een correctiebedrag en een bijstelling van het saldo van de schuld. De beginschuld blijft altijd ongewijzigd.

Bijna alle geënquêteerde gemeenten splitsen vorderingen met een fraudeperiode die over de grens van een boekjaar heen gaat. Het beleid van de gemeenten verschilt als een fraudeperiode meer dan 2 boekjaren beslaat. De meeste gemeenten voeren dan 1 vordering op per boekjaar, sommige nemen alle voorgaande boekjaren samen tot 1 fraudevordering en 1 voor het lopende boekjaar.

Een grove analyse van de BDFS bestanden toont aan dat waarschijnlijk in ruim 8 procent van de fraudegevallen er sprake kan zijn van het splitsen van vorderingen over meerdere boekjaren.

Boetes samen nemen tot 1 boetevordering, fraudes samenvoegen tot 1 fraudevordering

Uitkeringsontvangers kunnen op verschillende manieren fraude plegen. Bijvoorbeeld door samen te gaan wonen en dit niet door te geven, of door kapitaal niet op te geven. Soms komen deze vormen van fraude tegelijk voor bij dezelfde persoon. In een dergelijk geval nemen gemeenten deze verschillende vormen van fraude samen en kiezen als ontstaansgrondcode de code waar het zwaartepunt ligt. In dergelijke gevallen voeren gemeenten meestal ook één boetevordering op. Er is dan ook sprake van slechts één beschikking en één fraudevordering. Omdat beboete uitkeringsontvangers tegen elke

beschikking apart in beroep moeten kunnen gaan, is het noodzakelijk voor elke beschikking een aparte vordering op te voeren. Gemeenten voeren dus boetevorderingen die bij verschillende fraudebeschikkingen horen apart op en nemen deze niet samen tot 1 boetevordering. Deze reden zorgt dus ook niet voor grote scheefgroei tussen het aantal boete- en fraudevorderingen.

Boete samenvoegen met fraude

De gemeenten in dit onderzoek geven vrijwel zonder uitzondering aan dat zij boetes altijd los opvoeren van de fraudevordering. Hier ligt dus vooralsnog geen oorzaak van het verschil tussen het aantal boete- en fraudevorderingen.

Geen boete bij fraude

Gemeenten hebben een bepaalde beleidsvrijheid bij het uitvoeren van de nieuwe fraudewet. Wegens 'verminderde verwijtbaarheid' of vanwege individuele redenen besluiten gemeenten soms geen boete op te leggen. Ook stellen gemeenten in hun armoedebeleid regels op omtrent het opleggen van boetes wegens bijstandsfraude.

Van de ondervraagde gemeenten gaven 7 gemeenten (27 procent) aan dat zij altijd een boete opleggen in geval van fraude. De overige gemeenten (73 procent) geven aan weleens af te zien van het opleggen van een boete. 'Verminderde verwijtbaarheid' is daarvoor de belangrijkste reden. Ook geven deze gemeenten aan coudance te tonen als het om een eerste vergrijp gaat en/of als er geen sprake is van een benadelingsbedrag. Slechts 1 gemeente geeft aan wegens armoedebeleid af te kunnen zien van een boete. De antwoorden die gemeenten gaven op deze vraag impliceren dat zij per geval bepalen of een boete opgelegd moet worden of niet.

Aangifte

Als gemeenten aangifte doen bij de officier van justitie, mogen zij nog geen boete opleggen. Wel vorderen zij dan het benadelingsbedrag terug met een fraudevordering. Gemeenten doen echter weinig aangifte, aangezien de aangiftegrens op € 50 000,- ligt. Dit wordt zelden gehaald: de gemeenten geven aan dat zij in slechts 0 tot 5 procent van de nieuwe fraudegevallen in december 2013 aangifte hebben gedaan. Meestal ging dit dan om 1 geval.

Overige oorzaken

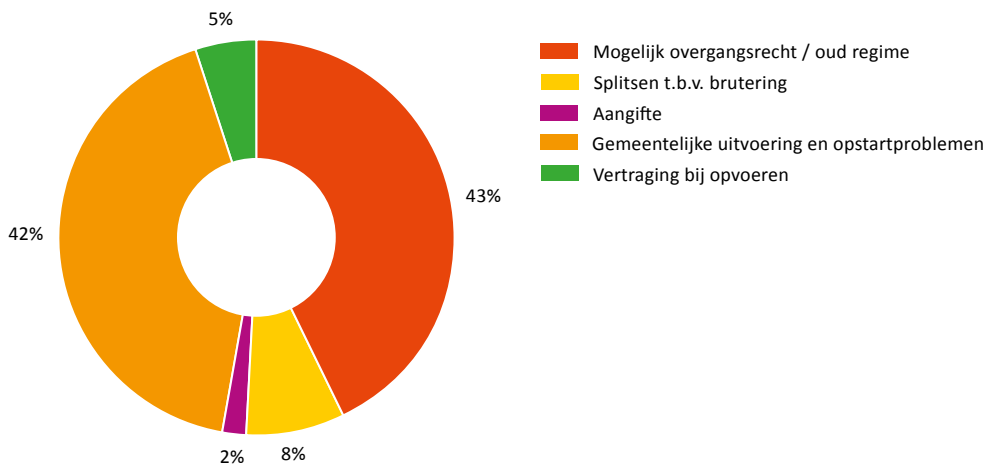
Het CBS heeft gemeenten naast de al geïnventariseerde oorzaken ook gevraagd of zij zelf nog oorzaken kenden die zorgden dat er boete- of fraudevorderingen niet in de BDFS voorkwamen. Hieruit komt naar voren dat gemeentelijke medewerkers soms per ongeluk onjuiste ontstaansgrondcodes invullen. Deze kunnen vervolgens niet meer gewijzigd worden. De vordering blijft dan onder de onjuiste code in de statistiek bestaan. Daarnaast zou bijvoorbeeld softwarepakket GWS4ALL automatisch een boetevordering aan moeten maken als er een fraudevordering wordt aangemaakt. Begin 2013 werkte dat echter nog niet, waardoor er veel boetes niet zijn opgelegd. Op het moment van schrijven is dit wel in gang gezet.

4.4 Overzicht mogelijke oorzaken

Figuur 1 op de volgende pagina geeft een zo goed mogelijk gekwantificeerd beeld van de oorzaken waardoor niet bij alle fraudevorderingen de boetevordering

teruggevonden kan worden. Bij ongeveer 5 procent van de fraudevorderingen vindt het CBS wel een boetevordering. In de figuur zijn de oorzaken ‘gemeentelijke uitvoering’ en ‘opstartproblemen’ samen genomen, omdat de totale omvang van deze twee oorzaken bekend is. Uit de enquêtes, gesprekken of data is niet duidelijk te herleiden in welke mate dit deel toe te schrijven is aan de ene of de andere oorzaak. De verschillen tussen gemeenten in uitvoeringspraktijk en het gebruikte softwarepakket zijn hier mede debet aan.

4.4.1 Overzicht van mogelijke oorzaken van verschil in aantal fraude- en boetevorderingen in de Bijstandsdebiteuren en –Fraudestatistiek in procenten van het aantal fraudevorderingen¹⁾

¹⁾ Deze percentages zijn schattingen op basis van wat de geënquêteerde gemeenten aangaven (oorzaak nummer 3), wat uit de januari tot en met september-bestanden van de BDFS bleek (1,2,5), of een inschatting van de onderzoekers (4).

5. Conclusie en aanbevelingen

Uit de koppelingsanalyse over de maanden januari tot en met september 2013 blijkt dat boetevorderingen inderdaad later worden opgevoerd dan de fraudevordering. Vaak is dit slechts één maand later, maar soms zit hier een langere periode tussen. Het komt zelden voor dat een boetevordering eerder in de BDFS wordt opgevoerd dan de fraudevordering. Hierdoor stijgt het koppelpercentage door meerdere maandbestanden in het onderzoek te betrekken. Echter, er worden nog altijd te weinig boetevorderingen teruggevonden bij de fraudevorderingen.

Uit de enquêtes en diepte-interviews komt naar voren dat de belangrijkste oorzaken van het hoge aantal fraudevorderingen ten opzichte van het aantal boetevorderingen zijn de volgende:

- Een deel van de vorderingen valt mogelijk onder het oude regime of het overgangsrecht.
- Fraude leidt niet altijd tot een boetevordering. De gemeentelijke uitvoeringspraktijk verschilt sterk tussen gemeenten. Zo maken zij bijvoorbeeld gebruik van hun beleidsvrijheid om af te zien van het opleggen van een boete. De reden die gemeenten hier het meest voor geven is ‘verminderde verwijtbaarheid’. Daarnaast zijn er opstartproblemen geweest bij de invoering van de fraudewet. Gemeenten konden softwarematig of beleidsmatig geen boete opleggen.

- Splitsen van fraudevorderingen die over meerdere boekjaren heen lopen, waarbij wel maar één boetevordering wordt opgevoerd. Hierdoor ontstaat mogelijk ruims 8 procent meer fraudevorderingen. Overigens is dit geen onjuiste voorstelling van zaken: er zijn daadwerkelijk zoveel fraudevorderingen.

Het CBS kan deze oorzaken nader in kaart brengen om zo een kwaliteitsverbetering van de BDFS te bewerkstelligen. Hiervoor zijn echter de huidige gegevens niet voldoende. Om met zekerheid te kunnen aantonen welke vorderingen gesplitst zijn, is een kenmerk in de BDFS richtlijnen of andere manier nodig om de fraude- en boetevorderingen aan elkaar te kunnen linken.

Het verrekenen van inkomsten met de bijstandsuitkering is ook niet zichtbaar in de BDFS. Uit de gesprekken met de G4 en de enquêtes bleek dat dit een groot aandeel heeft in het terughalen van teveel uitgekeerde bedragen. Hier betreft het dus een blinde vlek. Om deze vlek zichtbaar te maken kan er wellicht in de BDFS een 'verrekenvordering' worden ingevoerd. Een andere mogelijkheid om verrekeningen zichtbaar te maken in de CBS-statistieken zou kunnen liggen in registratie in de bijstandsuitkeringenstatistiek.

6. Bijlage 1 – Enquêteformulier

Geachte heer, mevrouw,

Het CBS voert onderzoek uit naar de kwaliteit van gegevens over het aantal fraudevorderingen en boetevorderingen afkomstig uit de Bijstandsdebiteuren- en fraudestatistiek (BDFS). Het gaat om vorderingen die vallen onder de Fraudewet die op 1 januari 2013 van kracht is geworden. De aanleiding van dit onderzoek is dat het aantal fraudevorderingen tot nu toe veel groter blijkt te zijn dan het aantal boetevorderingen. Dit ligt niet in lijn met de verwachting.

Op dit moment is het echter niet duidelijk waardoor dit verschil ontstaat. Het doel van dit onderzoek is dan ook om hiervoor verklaringen te vinden.

Cijfers over vorderingen zijn op StatLine, de elektronische databank van het CBS, te vinden.

In het kader van het onderzoek hebben wij een aantal vragen opgesteld over uw gemeente. Wij verzoeken u de vragen te beantwoorden en de ingevulde vragenlijst uiterlijk 5 maart 2014 op te sturen naar SZbijstand@cbs.nl

Mocht u vragen hebben over de vragenlijst dan kunt u ons altijd benaderen via bovenstaand e-mailadres of de telefoonnummers 070 337 54 86 of 070 337 51 03.

Wij danken u bij voorbaat voor uw deelname aan dit onderzoek.

Met vriendelijke groet,

Jeremy Weidum en Marieke Bosch

1. Is het in uw gemeente mogelijk om vorderingen op te voeren met een ontstaansgrondcode van voor 1 januari 2013 (bijv. 81 of 82)?
 - Ja
 - Nee, want [Klik hier als u tekst wilt invoeren](#).
2. Kunt u, in procenten, aangeven in hoeverre er bij uw gemeente nieuwe vorderingen worden opgevoerd met een einddatum vordering vóór 31 januari 2013?
[Klik hier](#) % van de nieuwe vorderingen in december 2013
3. Kunt u, in procenten, aangeven in hoeverre uw gemeente gebruik maakt van de mogelijkheid een fraudebedrag te verrekenen met de lopende bijstandsuitkering?
[Klik hier](#) % van de nieuwe vorderingen in december 2013

Als u een fraudebedrag verrekent, bestaat er dan al een boetevordering in de BDFS?

- ja
- Nee

Toelichting: [Klik hier als u tekst wilt invoeren](#).

4. Kunt u, in procenten, aangeven in hoeverre uw gemeente gebruik maakt van de mogelijkheid een boete te verrekenen met de lopende bijstandsuitkering?
[Klik hier](#) % van de nieuwe vorderingen in december 2013

Als u een boete verrekent, bestaat er dan al een fraudevordering in de BDFS?

- Ja
- Nee

Toelichting: [Klik hier als u tekst wilt invoeren](#).

5. Als de vorderingsperiode over de grens van het lopende boekjaar heen gaat, wordt een vordering dan gesplitst?

- Ja
- Nee

Toelichting: [Klik hier als u tekst wilt invoeren](#).

Zo ja, hoeveel fraudevorderingen worden er dan opgevoerd?

[Klik hier](#)

Als u een fraudevordering splitst, splitst u dan ook de boetevordering?

- Ja
- Nee

6. Indien één persoon op verschillende vlakken fraude pleegt (bijvoorbeeld, verzwegen inkomsten en samenwonen) in dezelfde periode neemt uw gemeente de hieruit voortkomende fraudevorderingen samen tot één vordering?

- Ja
- Soms; nl: [Klik hier als u tekst wilt invoeren](#).
- Nee

7. Indien één persoon meerdere boetes heeft (door bijvoorbeeld meerdere fraudegevallen), neemt uw gemeente deze boetes samen tot één boete?
- Ja
 - Soms, nl: [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 - Nee
8. Voert u een boetevordering altijd los op van de fraudevordering, of voegt u deze vorderingen samen tot één vordering?
- Ja, namelijk met ontstaansgrondcode: [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 - Nee
9. Legt uw gemeente altijd een boete op als er fraude is geconstateerd?
- Ja
 - Nee, nl: [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
10. In hoeveel procent van de fraudevorderingen doet u aangifte bij justitie?
[Klik hier](#) % van de nieuwe fraudegevallen in januari 2014
- In hoeverre voegt u fraudevorderingen samen om de aangiftegrens te bereiken?
- Altijd
 - Soms, nl: [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 - Nooit
11. Gebruikt uw gemeente de ontstaansgrondcode 57 (onverschuldigde betaling) bij een fraude zonder benadelingsbedrag of verminderde verwijtbaarheid?
- Ja, in geval van **boete**
 - Ja, in geval van **verminderde verwijtbaarheid**
 - Nee
12. Kunt u nog andere redenen bedenken waardoor een fraude of boetegeval in uw gemeente niet tot uiting komt in de BDFS?
1. [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 2. [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 3. [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 4. [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)
 5. [Klik hier als u tekst wilt invoeren.](#)

7. Bijlage 2 – koppelingspercentage per gemeente

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari–september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings-	Koppelings-
			percentage fraudevorderingen	percentage boetevorderingen
			%	%
Totaal Nederland	18 585	2 430	5,4	41,0
Gemeenten met 100 000 of meer inwoners				
Almere	350	255	27,0	37,0
Alphen aan den Rijn	25	5	4,2	20,0
Amersfoort	245	25	8,6	84,0
Amsterdam	1 875	75	1,5	37,7
Apeldoorn	240	0	0,8	100,0
Arnhem	335	75	16,7	76,7
Breda	405	5	0,5	50,0
Dordrecht	155	125	42,5	51,6
Ede	60	0	3,4	100,0
Eindhoven	135	5	2,2	100,0
Emmen	110	15	0,0	0,0
Enschede	420	120	14,0	48,4
's-Gravenhage (gemeente)	1 240	160	4,0	31,0
Groningen (gemeente)	365	45	7,1	59,1
Haarlem	130	20	7,8	45,5
Haarlemmermeer	50	10	12,2	50,0
's-Hertogenbosch	260	15	1,9	35,7
Leeuwarden	500	5	0,4	50,0
Leiden	215	40	1,8	9,8
Maastricht	130	55	6,8	16,7
Nijmegen	190	40	14,9	68,3
Rotterdam	3 040	395	4,9	37,4
Tilburg	485	45	0,2	2,3
Utrecht (gemeente)	155	65	13,1	29,9
Venlo	70	5	1,4	33,3
Westland	55	0	0,0	0,0
Zaanstad	45	10	20,5	100,0
Zoetermeer	100	15	6,0	35,3
Zwolle	150	10	2,6	33,3
Overige gemeenten				
Aa en Hunze	30	0	0,0	0,0
Aalburg	0	0	0,0	0,0
Aalsmeer	15	0	0,0	0,0
Aalten	5	5	40,0	50,0
Achtkarspelen	10	5	11,1	20,0
Alblasserdam	5	5	42,9	50,0
Albrandswaard	0	0	0,0	0,0
Alkmaar	100	0	1,0	100,0
Almelo	145	0	1,4	100,0
Alphen-Chaam	0	0	0,0	0,0
Amstelveen	30	0	3,1	100,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari–september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Appingedam	5	0	14,3	100,0
Assen	190	10	0,5	8,3
Asten	10	0	11,1	100,0
Baarle-Nassau	5	0	0,0	0,0
Baarn	25	0	0,0	0,0
Barendrecht	15	5	15,4	33,3
Barneveld	0	0	100,0	50,0
Bedum	5	0	0,0	0,0
Beek (L.)	0	0	0,0	0,0
Beemster	5	0	0,0	0,0
Beesel	0	0	0,0	0,0
Bellingwedde	10	5	33,3	60,0
Bergambacht	0	0	0,0	0,0
Bergen (NH.)	0	0	0,0	0,0
Bergen op Zoom	115	5	1,8	50,0
Berkelland	20	0	0,0	0,0
Bernheze	5	0	0,0	0,0
Bernisse	0	0	0,0	0,0
Best	20	0	0,0	0,0
Beuningen	10	0	0,0	0,0
Beverwijk	35	0	0,0	0,0
Binnenmaas	10	5	8,3	25,0
Bladel	0	0	100,0	100,0
Blaricum	5	0	0,0	0,0
Bloemendaal	10	0	0,0	0,0
Boarnsterhim	5	0	0,0	0,0
Bodegraven-Reeuwijk	5	0	0,0	0,0
Boekel	0	0	0,0	0,0
Borger-Odoorn	15	5	0,0	0,0
Borne	0	0	0,0	0,0
Borsele	5	0	0,0	0,0
Boskoop	0	0	100,0	50,0
Boxmeer	5	0	0,0	0,0
Boxtel	10	0	0,0	0,0
Brielle	5	0	0,0	0,0
Bronckhorst	15	5	0,0	0,0
Brummen	25	0	0,0	0,0
Brunssum	45	0	2,3	50,0
Bunnik	0	0	0,0	0,0
Bunschoten	5	0	0,0	0,0
Bussum	30	0	0,0	0,0
Capelle aan den IJssel	190	55	29,3	98,2
Castricum	0	0	0,0	0,0
Coevorden	30	0	0,0	0,0
Cromstrijen	0	0	0,0	0,0
Cuijk	20	0	5,6	100,0
Culemborg	10	5	11,1	33,3
Dalfsen	0	0	0,0	0,0
Dantumadiel	5	5	0,0	0,0
De Bilt	5	0	0,0	0,0
De Marne	15	0	0,0	0,0
De Ronde Venen	15	0	6,3	50,0
De Wolden	15	5	0,0	0,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari–september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Delft	135	45	21,3	61,7
Delfzijl	25	5	20,8	100,0
Den Helder	50	0	0,0	0,0
Deurne	20	0	0,0	0,0
Deventer	125	25	4,8	25,0
Diemen	20	5	0,0	0,0
Dinkelland	10	0	12,5	50,0
Doesburg	5	0	0,0	0,0
Doetinchem	20	0	10,5	100,0
Dongen	5	0	0,0	0,0
Dongeradeel	5	5	40,0	40,0
Drimmelen	5	0	0,0	0,0
Dronten	15	10	43,8	87,5
Druuten	10	0	9,1	50,0
Duiven	10	0	0,0	0,0
Echt-Susteren	0	0	0,0	0,0
Edam-Volendam	0	5	0,0	0,0
Eemnes	5	0	0,0	0,0
Eemsmond	35	0	0,0	0,0
Eersel	0	0	0,0	0,0
Eijsden-Margraten	10	0	0,0	0,0
Elburg	20	5	0,0	0,0
Enkhuizen	10	0	0,0	0,0
Epe	25	0	3,8	100,0
Ermelo	15	5	13,3	66,7
Etten-Leur	35	0	0,0	0,0
Ferwerderadiel	5	0	0,0	0,0
Franekeradeel	25	5	8,7	50,0
Geertruidenberg	10	0	0,0	0,0
Geldermalsen	10	0	0,0	0,0
Geldrop-Mierlo	15	5	18,8	60,0
Gemert-Bakel	15	0	0,0	0,0
Gennep	5	0	0,0	0,0
Giessenlanden	0	0	0,0	0,0
Gilze en Rijen	5	0	0,0	0,0
Goeree-Overflakkee	5	0	0,0	0,0
Goes	30	0	3,4	100,0
Goirle	5	0	14,3	50,0
Gorinchem	15	0	0,0	0,0
Gouda	50	5	4,0	66,7
Grave	10	0	0,0	0,0
Groesbeek	45	5	0,0	0,0
Grootegast	10	5	0,0	0,0
Gulpen-Wittem	5	0	0,0	0,0
Haaksbergen	5	0	0,0	0,0
Haarlemmerliede en Spaarnwoude	0	0	0,0	0,0
Halderberge	5	0	0,0	0,0
Hardenberg	5	0	16,7	100,0
Harderwijk	25	5	12,5	75,0
Hardinxveld-Giessendam	0	0	0,0	0,0
Haren	0	0	0,0	0,0
Harlingen	10	5	30,0	100,0
Hattem	5	0	0,0	0,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari–september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Heemskerk	5	0	0,0	0,0
Heemstede	20	5	0,0	0,0
Heerde	5	0	0,0	0,0
Heerenveen	45	0	0,0	0,0
Heerhugowaard	25	0	0,0	0,0
Heerlen	205	0	0,5	50,0
Heeze-Leende	5	0	0,0	0,0
Heiloo	5	0	0,0	0,0
Hellevoetsluis	40	0	0,0	0,0
Helmond	65	15	15,9	58,8
Hendrik-Ido-Ambacht	5	5	50,0	60,0
Hengelo (O.)	90	25	3,3	11,1
het Bildt	15	5	13,3	66,7
Heumen	5	0	0,0	0,0
Heusden	10	5	0,0	0,0
Hillegom	15	5	6,3	33,3
Hilvarenbeek	0	0	0,0	0,0
Hilversum	65	5	4,7	75,0
Hof van Twente	10	0	8,3	100,0
Hollands Kroon	25	0	0,0	0,0
Hoogeveen	70	5	1,4	16,7
Hoogezand-Sappemeer	90	0	0,0	0,0
Hoorn	25	0	3,7	100,0
Horst aan de Maas	5	0	0,0	0,0
Houten	0	0	0,0	0,0
Huizen	20	0	0,0	0,0
Hulst	20	0	0,0	0,0
IJsselstein	5	0	0,0	0,0
Kaag en Braassem	10	0	0,0	0,0
Kampen	15	0	0,0	0,0
Katwijk	45	0	0,0	0,0
Kerkrade	45	5	0,0	0,0
Koggenland	5	0	0,0	0,0
Kollumerland en Nieuwkruisland	5	5	16,7	25,0
Krimpen aan den IJssel	15	0	0,0	0,0
Laarbeek	5	0	25,0	50,0
Landerd	5	0	0,0	0,0
Landgraaf	55	0	1,8	100,0
Langedijk	5	0	0,0	0,0
Lansingerland	40	0	2,6	100,0
Laren (NH.)	5	0	0,0	0,0
Leek	20	5	0,0	0,0
Leerdam	5	0	0,0	0,0
Leeuwarderadeel	10	0	11,1	100,0
Leiderdorp	20	0	0,0	0,0
Leidschendam-Voorburg	65	0	0,0	0,0
Lelystad	615	5	1,0	100,0
Leudal	10	0	0,0	0,0
Leusden	10	0	0,0	0,0
Lingewaal	5	0	0,0	0,0
Lingewaard	20	0	0,0	0,0
Lisse	0	0	0,0	0,0
Littenseradiel	0	0	0,0	0,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari–september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Lochem	5	0	0,0	0,0
Loon op Zand	5	0	0,0	0,0
Lopik	0	0	0,0	0,0
Loppersum	10	0	0,0	0,0
Losser	5	0	0,0	0,0
Maasdonk	5	0	0,0	0,0
Maasdiel	5	5	16,7	33,3
Maasgouw	0	0	0,0	0,0
Maassluis	20	0	0,0	0,0
Marum	10	5	0,0	0,0
Medemblik	5	5	16,7	25,0
Meerssen	35	5	5,4	66,7
Menameradiel	5	0	0,0	0,0
Menterwolde	0	0	0,0	0,0
Meppel	5	0	0,0	0,0
Middelburg (Z.)	20	0	0,0	0,0
Midden-Drenthe	10	5	0,0	0,0
Mill en Sint Hubert	0	0	0,0	0,0
Millingen aan de Rijn	5	0	0,0	0,0
Moerdijk	20	0	5,0	100,0
Molenwaard	5	0	0,0	0,0
Montferland	30	5	3,4	25,0
Montfoort	10	0	0,0	0,0
Mook en Middelaar	0	0	0,0	0,0
Muiden	5	0	0,0	0,0
Naarden	10	0	0,0	0,0
Neder-Betuwe	10	0	0,0	0,0
Nederlek	10	0	0,0	0,0
Nederweert	0	0	100,0	100,0
Nieuwegein	15	0	11,8	100,0
Nieuwkoop	5	0	0,0	0,0
Nijkerk	5	0	0,0	0,0
Noord-Beveland	10	0	0,0	0,0
Noordenveld	20	5	0,0	0,0
Noordoostpolder	15	0	0,0	0,0
Noordwijk	10	0	0,0	0,0
Nuenen, Gerwen en Nederwetten	5	0	0,0	0,0
Nunspeet	10	0	0,0	0,0
Nuth	5	0	0,0	0,0
Oegstgeest	5	0	0,0	0,0
Oisterwijk	20	0	0,0	0,0
Oldambt	85	10	4,7	33,3
Oldebroek	15	0	0,0	0,0
Oldenzaal	35	5	0,0	0,0
Olst-Wijhe	5	0	20,0	50,0
Ommen	0	0	0,0	0,0
Onderbanken	10	0	0,0	0,0
Oost Gelre	5	0	0,0	0,0
Oosterhout	15	5	0,0	0,0
Ooststellingwerf	20	5	0,0	0,0
Opmeer	10	0	0,0	0,0
Opsterland	15	0	0,0	0,0
Oss	40	5	7,9	100,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari-september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Oud-Beijerland	5	0	0,0	0,0
Oude IJsselstreek	10	5	27,3	75,0
Ouder-Amstel	5	0	0,0	0,0
Ouderkerk	5	0	0,0	0,0
Oudewater	0	0	0,0	0,0
Overbetuwe	15	0	0,0	0,0
Papendrecht	15	5	38,5	71,4
Peel en Maas	20	0	0,0	0,0
Pekela	10	5	25,0	33,3
Pijnacker-Nootdorp	10	0	0,0	0,0
Purmerend	85	10	4,7	36,4
Putten	15	0	0,0	0,0
Raalte	15	0	0,0	0,0
Renkum	30	5	6,3	50,0
Renswoude	0	0	100,0	100,0
Rheden	40	5	0,0	0,0
Rhenen	0	0	50,0	100,0
Ridderkerk	10	0	12,5	100,0
Rijnwaarden	10	0	0,0	0,0
Rijnwoude	5	0	33,3	100,0
Rijssen-Holten	20	0	5,6	50,0
Rijswijk (ZH.)	65	20	17,2	52,4
Roerdalen	5	0	0,0	0,0
Roermond	55	5	3,6	66,7
Roosendaal	45	5	4,5	40,0
Rucphen	0	0	0,0	0,0
Schagen	20	0	0,0	0,0
Schiedam	200	15	5,0	66,7
Schijndel	0	0	0,0	0,0
Schoonhoven	10	5	8,3	25,0
Schouwen-Duiveland	0	0	0,0	0,0
Simpelveld	0	0	0,0	0,0
Sint Anthonis	0	0	0,0	0,0
Sint-Michiëlsgestel	5	0	0,0	0,0
Sint-Oedenrode	0	0	0,0	0,0
Sittard-Geleen	190	20	6,8	59,1
Skarsterlân	10	0	0,0	0,0
Sliedrecht	5	10	57,1	44,4
Slochteren	5	0	0,0	0,0
Sluis	5	0	0,0	0,0
Smallingerland	100	15	4,9	35,7
Soest	45	0	0,0	0,0
Someren	5	5	0,0	0,0
Son en Breugel	0	0	0,0	0,0
Spijkenisse	30	0	3,6	100,0
Stadskanaal	55	15	1,8	7,1
Stede Broec	5	0	0,0	0,0
Steenbergen	20	0	0,0	0,0
Steenwijkerland	15	5	13,3	33,3
Stein (L.)	10	0	0,0	0,0
Stichtse Vecht	20	0	0,0	0,0
Súdwest-Fryslân	90	0	0,0	0,0
Terneuzen	5	5	33,3	20,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari-september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Texel	0	0	0,0	0,0
Teylingen	15	0	0,0	0,0
Tholen	5	0	0,0	0,0
Tiel	40	0	2,4	50,0
Tubbergen	5	0	0,0	0,0
Twenterand	10	10	0,0	0,0
Tynaarlo	30	5	0,0	0,0
Tytsjerksteradiel	15	0	0,0	0,0
Ubbergen	0	0	0,0	0,0
Uden	10	0	0,0	0,0
Uitgeest	0	0	0,0	0,0
Uithoorn	25	0	0,0	0,0
Urk	5	0	0,0	0,0
Utrechtse Heuvelrug	5	0	0,0	0,0
Vaals	30	0	3,6	100,0
Valkenburg aan de Geul	5	0	0,0	0,0
Valkenswaard	5	0	0,0	0,0
Veendam	25	10	33,3	75,0
Veenendaal	10	5	10,0	25,0
Veere	0	0	0,0	0,0
Veghel	15	0	5,9	100,0
Veldhoven	20	5	9,5	66,7
Velsen	25	10	7,7	22,2
Venray	10	0	0,0	0,0
Vianen	0	0	0,0	0,0
Vlaardingen	125	5	3,2	66,7
Vlagentwede	5	0	0,0	0,0
Vlissingen	25	0	0,0	0,0
Vlist	0	0	0,0	0,0
Voerendaal	5	0	25,0	100,0
Voorschoten	10	0	0,0	0,0
Voorst	5	0	0,0	0,0
Vught	0	0	0,0	0,0
Waalre	10	0	0,0	0,0
Waalwijk	15	5	7,1	25,0
Waddinxveen	5	5	14,3	25,0
Wageningen	15	0	0,0	0,0
Wassenaar	5	0	0,0	0,0
Waterland	5	0	16,7	100,0
Weert	15	10	0,0	0,0
Weesp	5	0	0,0	0,0
Werkendam	10	0	0,0	0,0
West Maas en Waal	0	0	100,0	100,0
Westerveld	5	0	16,7	100,0
Westervoort	15	0	0,0	0,0
Weststellingwerf	5	0	0,0	0,0
Wierden	0	0	0,0	0,0
Wijchen	35	5	8,8	100,0
Wijdmeren	5	0	0,0	0,0
Wijk bij Duurstede	5	0	33,3	100,0
Winsum	5	0	0,0	0,0
Winterswijk	20	0	0,0	0,0
Woensdrecht	20	0	0,0	0,0

7.1 Aantal fraude- en boetevorderingen¹⁾ en koppelingspercentages van aan elkaar gekoppelde fraude- en boetevorderingen, naar gemeente²⁾, januari–september 2013

Gemeente	Totaal aantal fraudevorderingen	Totaal aantal boetevorderingen	Koppelings- percentage	Koppelings- percentage
			fraudevorderingen	boetevorderingen
			%	%
Woerden	30	0	0,0	0,0
Woudrichem	5	0	0,0	0,0
Zaltbommel	10	5	22,2	50,0
Zandvoort	30	0	0,0	0,0
Zederik	5	0	0,0	0,0
Zeevang	0	0	0,0	0,0
Zeewolde	20	5	16,7	75,0
Zeist	20	0	4,8	100,0
Zevenaar	30	0	3,2	100,0
Zoeterwoude	0	0	0,0	0,0
Zuidhorn	5	0	0,0	0,0
Zuidplas	5	0	20,0	100,0
Zundert	5	0	0,0	0,0
Zutphen	20	0	5,6	100,0
Zwijndrecht	25	25	41,7	43,5

¹⁾ afgerond op 5-tallen.

²⁾ alleen de gemeenten zijn opgenomen die fraude- of boetevorderingen hebben ingesteld.

Verklaring van tekens

.	Gegevens ontbreken
*	Voorlopig cijfer
**	Nader voorlopig cijfer
x	Geheim
–	Nihil
–	(Indien voorkomend tussen twee getallen) tot en met
0 (0,0)	Het getal is kleiner dan de helft van de gekozen eenheid
Niets (blank)	Een cijfer kan op logische gronden niet voorkomen
2013–2014	2013 tot en met 2014
2013/2014	Het gemiddelde over de jaren 2013 tot en met 2014
2013/'14	Oogstjaar, boekjaar, schooljaar enz., beginnend in 2013 en eindigend in 2014
2011/'12–2013/'14	Oogstjaar, boekjaar, enz., 2011/'12 tot en met 2013/'14

In geval van afronding kan het voorkomen dat het weergegeven totaal niet overeenstemt met de som van de getallen.

Colofon

Uitgever

Centraal Bureau voor de Statistiek
Henri Faasdreef 312, 2492 JP Den Haag
www.cbs.nl

Prepress: Centraal Bureau voor de Statistiek, Grafimedia
Ontwerp: Edenspiekermann

Inlichtingen

Tel. 088 570 70 70, fax 070 337 59 94
Via contactformulier: www.cbs.nl/infoservice

Bestellingen

verkoop@cbs.nl
Fax 045 570 62 68

© Centraal Bureau voor de Statistiek, Den Haag/Heerlen, 2014.
Verveelvoudigen is toegestaan, mits het CBS als bron wordt vermeld.